

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 1681

гр. Варна , 17.05.2021 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, II СЪСТАВ в закрито заседание на седемнадесети май, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Ирена Н. Петкова
Членове: Наталия П. Неделчева
мл.с. Лазар К. Василев

като разглежда докладваното от Наталия П. Неделчева Въззивно частно гражданско дело № 20213100500955 по описа за 2021 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 248, ал.3 ГПК.

Образувано е по частна жалба на „Обединена компания Варна" ООД

ЕИК 148075921, с адрес: общ. Варна, с. Тополи, УПИ 1-2307 представлявано заедно и поотделно от Никола Найденов Лулчев и Георги Йорданов Ралински

с р е щ у Определение №261765/11.02.2021г., постановено по гр. дело №13241/2020г. по описа на ВРС, с което първоинстанционният съд е оставил без уважение молбата му за изменение на постановеното по делото съдебно решение в частта за разноските. Жалбоподателят счита обжалваното определение за неправилно, поради което моли да бъде отменено. Позовава се на т. 3 от ТР № 6 от 06.11.2013 г. по тълк.д. № 6/2012 г. ОСГТК ВКС, според която съдът не може да намали адвокатското възнаграждение под предвидения в Наредбата минимум, независимо от преценката му за фактическата и правна сложност на делото и извършените от процесуалния представител на страната действия. Излага, че в случая платеното възнаграждение в размер на 1000 лв. е определен по правилата на Наредба №1/2004г. за МРАВ и е в минимален размер. Твърди, че предмет на делото са били иски по чл. 344, ал.1 КТ, т.1-т.3, като съгласно чл. 7, ал.1, т.1 от

Наредба № 1 от 2004 г. минималното възнаграждение за защита по иск с правно основание чл. 344, ал.1, т.1 КТ, както и по иск с правно основание чл. 344, ал.1, т.2 КТ, адв.възнаграждение по делото е в размер общо на една минимална работна заплата, която към момента е 610 лв., но при постановяване на решението си, съдът не е отчетел наличието на трети иск – този по чл. 344, ал.1, т.3 КТ за обезщетение по чл. 255 КТ в размер на 2000лв., по който мин. размер, определен по реда на чл. 7, ал.2, т.2 от Наредбата е в размер на 370 лв. Съобразно изложеното, моли да бъде отменено Определение № 261765/11.02.2021г. по гр. Дело №13241/2020 г. на ВРС, като бъде осъден ищецът на основание чл. 78, ал. 3 ГПК да заплати на жалбоподателя, отчитайки направеното възражение за прекомерност, сумата от 980.00лв. представляваща направени в производството съдебно-деловодни разноски за адв. възнаграждение, редуцирано до минимума, предвиден в чл.7, ал.1, т.1 и чл. 7, ал. 2, т.2 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Ответникът по частната жалба не е депозирал писмен отговор в предоставения му от съда срок.

Съдът намира частната жалба за допустима – депозирана в срок, от лице, имащо правен интерес от обжалване, а за да произнесе по съществото на спора, съобрази следното:

Производството по гр. дело №13241/2020г. по описа на ВРС е образувано по обективно кумулативно съединени искове с правно осн. чл. 344, ал.1, т.1, т.2 и т.3 вр. чл. 225 КТ, предявени от В. Г. И. срещу Обединена Компания Варна ООД.

С решение №261822/31.12.2020г. е отхвърлил така предявените искове, като е осъдил ищцата да заплати на ответника съдебно-деловодни разноски за адв. възнаграждение в размер на 610.00лв./при претендирано такова в размер на 1000лв./, редуцирано до минимума, предвид в чл.7, ал.1, т.1 от Наредба №1/2004г.

С молба вх.№ 262696/14.01.2021г. ответникът „ОБЕДИНЕНА КОМПАНИЯ ВАРНА“ООД, ЕИК 148075921, е поискал от съда да измени постановеното съдебно решение в частта за разноските, като бъде увеличен

присъдения размер на адвокатското възнаграждение на ответника, от 610лв. на 980лв., тъй като присъждайки редуциран размер на адв.възнаграждение от 610лв., съдът не е отчел наличието на трети иск – този по чл.344, ал.1, т.3 КТ, за обезщетението по чл.225, ал.1 КТ, за който съобразно цената на иска/2000лв./ се претендира адв.възнаграждение от 370.00лв., определено по чл.2, т.2 от Наредба №1/2004г. за МРАВ.

С обжалваното определение, съдът е оставил молбата по чл. 248 ГПК, без да изложи никакви съображения за това.

За да се произнесе, настоящият състав съобрази следното:

Безспорно е, че производството пред ВРС е било образувано по обективно, кумулативно съединени иски, предявени от В. Г. И. срещу Обединена Компания Варна ООД както следва: за отмяна прекратяването на ТПО на ищцата, извършено със Заповед №569/30.09.2020г. на осн. Чл. 344, ал.1м, т.1 КТ; за възстановяване на заеманата от ищцата преди уволнението длъжност-на осн. Чл. 344, ал.1, т.2 и за заплащане на обезщетение за времето на оставане без работа в размер на 2000лв., на осн. Чл. 344, ал.1, т.3 КТ.

Безспорно е също, че в хода на първ. Производство ответното дружество е било представлявано от адв. Никола Лулчев, като в последното/единствено/ о.с.з. той е представил списък на разноските /за един претендиран разход –адв. Възнаграждение/, договор за правна помощ и съдействие, и преводно нареждане за заплащането на 1000лв.- адв. Възнаграждение по договор за правна помощ.

В о.с.з. ищцата, чрез своя пълномощник е направила възражение за прекомерност на претендраното адв. Възнаграждение като е помолила същият да бъде намален до предвидения в Наредбата минимум.

Следователно, ответникът е бил представляван от пълномощник в хода на производството, като са представени и доказателства за заплащането на договореното адвокатско възнаграждение в размер на 1000лв.

Предприетата от ответната страна защита по делото е била по отношение на три предявени срещу него иска- по чл. 344, ал.1, т.1 КТ –за отмяна на уволнението; по т.2. – за възстановяване на заеманата преди

уволнението длъжност, и за заплащане на обезщетение за времето, през което ищцата е останала без работа – на осн. т.3.

Както правилно е преценил първ. Съд, с оглед своевременно направеното възражение за прекомерност, по първите два иска съобразно чл. 7, ал.1 от Наредба №1 се дължи адв.възнаграждение в размер на мин. Работна заплата-610 лв.

С оглед осъществената защита и по иска за заплащане на обезщетение, дължимият по него хонорар следва да се определи съобразно материалния интерес по реда на ал.2 , ал.7 от Наредба №1.

Предвид което, и на осн. Чл. 7, ал.2, т.2 Наредба №1, при материален интерес 2000лв., минималният размер на адв. Възнаграждение е 370 лв.

Ако съдът счете, че делото е ниска и фактическа правна сложност, с оглед разпоредбата на чл. 78, ал. 5 ГПК той може да редуцира адв. Хонорар, но не може да определи такъв в размер по-нисък от минималния, определен в Наредбата /дори по негова преценка той е несправедлив или несъразмерен/.

С оглед изложеното, съдът намира, че частната жалба се явява основателна.

Обжалваното определение следва да бъде отменено, а на негово място да бъде постановено друго, с което размерът на разноските, дължими в полза на ответната страната се изменят на 980лв.

Водим от горното, и на осн. чл. 248, ал.3 ГПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ определение №261765/11.02.2021г., постановено по гр.дело №13241/2020г., по описа на ВРС, 33-ти състав, като ВМЕСТО ТОВА ПОСТАНОВЯВА:

ИЗМЕНЯ решение №261822/31.12.2020г., постановено по гр. дело №13241/2029г., както следва:

ОСЪЖДА В. Г. И., ЕГН *****, адрес: гр. Игнатиево, ул. „Г.

Петлешев“ №102 да ЗАПЛАТИ на „ОБЕДИНЕНА КОМПАНИЯ
ВАРНА“ООД, ЕИК 148075921, със седалище в с.Тополи, УПИ I-2307,
офис сграда сумата от 980.00 /деветстотин и осемдесет / лв.,
представляваща адвокатско възнаграждение, на осн. чл. 78, ал. 4 ГПК вр.
чл. 7, ал.4 от Наредба №1/09.07.2004г за минималните размери на
адвокатските възнаграждения.

Определението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____